

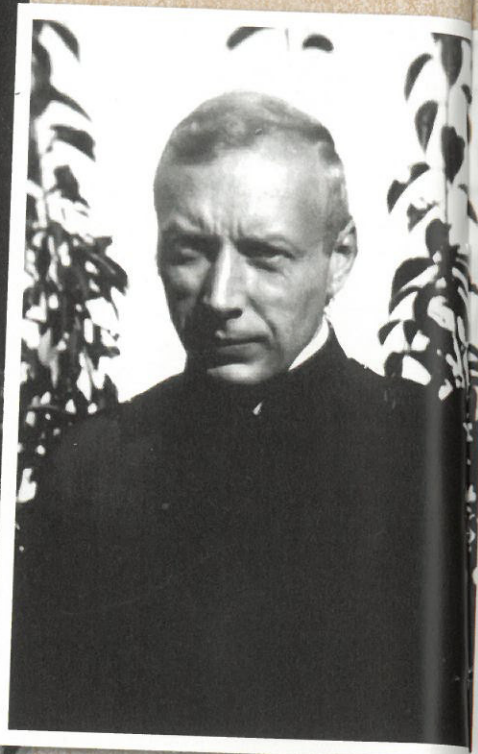
**Papież Pius XII
nałożył Stefanowi
Wyszyńskiemu
kapelusz kardynalski
18 maja 1957 r.
w Rzymie.**

Diecezjalnych Dziel Misyjnych, Dzieła Świętego Piotra Apostoła i Unionis Cleri pro Missionibus. Był także promotorem sprawiedliwości i obrońcą węzła małżeńskiego, a potem sędzią w Sądzie Biskupim Kurii Włocławskiej, kierował Sodalnością Marianą Ziemi Kujawsko-Dobrzyńskiej. Zorganizował Katolicki Związek Młodzieży Robotniczej i był redaktorem naczelnym „Ateneum Kapłańskiego”. Sam sporo publikował pod pseudonimem dr Zuzelski: *Chciałem dać przez to dowód mojej głębokiej czci dla miejsca mojego urodzenia*. W 1937 r. został również członkiem Rady Społecznej przy prymasie Polski kardynale Augustynie Hlondzie. Od lutego 1932 r. pracował nad swoją habilitacją pod kierunkiem

ks. prof. Antoniego Szymańskiego, rektora KUL. Zebrane wtedy materiały do pracy habilitacyjnej, notatki i spory księgozbiór spłonęły podczas pożaru gmachu seminarium w listopadzie 1939 r.

Siostra Cecylia z Lasek

Po wybuchu II wojny światowej z upoważnienia rektora Wyszyński prowadził rozmowy z Niemcami w sprawie dalszego funkcjonowania włocławskiego seminarium duchownego. Na początku listopada 1939 r. z polecenia biskupa Michała Kozala przyszedł prymas opuścić Włocławek i udał się do Grabkowa, a później do Wrociszewa nad Pilicą, gdzie rodzina

Wyszyńskich mieszkała od wiosny 1917 r. Tuż po jego wyjeździe z Włocławka w jego mieszkaniu gestapo przeprowadziło rewizję. U rodziny pozostał do lata 1940 r. Później na zaproszenie ks. Władysława Kornilowicza przebywał w majątku Zamoyskich w Kozłowie pod Lubartowem. Był kapłanem niewidomych i ociemniałych dzieci wysiedlonych wraz z siostrami franciszkanek z Lasek pod Warszawą. We wrześniu i październiku 1941 r. przebywał z powodu choroby u sióstr urszulanek w Zakopanem. Został wtedy aresztowany przez gestapo i po przesłuchaniu zwolniony. Potem nadal był duszpasterzem niewidomych i ociemniałych dzieci oraz sióstr franciszkanek w Żuławie w gminie Stary Zamość. Od czerwca 1942 r. do wiosny 1945 r. przebywał w Laskach pod Warszawą, pełnił obowiązki kapłana wśród ociemniałych podopiecznych i sióstr franciszkanek. Nosił wtedy konspiracyjny pseudonim Siostra Cecylia. Prowadził w Warszawie tajne nauczanie z katolickiej nauki społecznej, katechetyki i pedagogiki dla studentów i inteligencji, w Laskach wygłosił cykl wykładów dla członkiń Stowarzyszenia Żeńskiej Młodzieży Katolickiej i został kierownikiem duchowym Stowarzyszenia Żeńskiej Młodzieży Katolickiej „Osemka”. Od wiosny 1944 r. był również kapłanem w rejonie Kampinosu, oficerem Armii Krajowej w stopniu porucznika.